

[Marinus Sørensen.]

at det er et Spørgsmaal, som trænger sig paa, og til hvis Løsning vi har Pligt til at yde vor Medvirken.

Ja, med disse Ord skal jeg anbefale ogsaa Forslag til Lov om Regulering af Svineproduktionen til en hurtig og velvillig Behandling her i dette høje Ting.

Kyed: Det Forslag til en Kornordning, her er fremsat, er i Modsætning til tidligere Forslag paa dette Omraade fremsat i rette Tid, det vil sige fremsat før Saatiden, hvorved Landbruget er i Stand til at udnytte Loven saaledes, som de mener, det er fordelagtigt for dem. Rigsdagen bliver derved fritaget for den berettigede Kritik, som man har kunnet fremsætte over for tidligere Love, nemlig at de fremkom for sent, og at det var medvirkende Aarsag til, at Landmændene ikke fik det fulde Udbytte heraf ved Afsætningen af deres Korn og ikke opnaaede den fulde Fordel, som de Priser, der er angivet, kunde give dem Forventning om at opnaa.

Ud over denne Kritik fra Landbrugets Side, som har været noget berettiget, særlig over for den første Lov, har der været fremført i Aarets Løb en Kritik fra Provinshavnens Ledelse og de Købmænd, der bor ved disse Provinshavne, gaaende ud paa, at de ikke var ligestillede med de Kornkøbmænd, der benytter Frihavnen her i København. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal, fordi den højtærede Minister allerede i sin Fremsættelsestale gav Udtryk for, at hvis der var noget her, der kunde ændres med Hensyn til den praktiske Administration af Loven, vilde han være villig til at gaa ind herpaa. Det er jo ikke noget Principspørgsmaal, det er kun et Spørgsmaal om den mest praktiske Ordning for Administrationen og om den mest praktiske og retfærdige Ordning for Købmændene, enten de bor ved Provinshavnene eller ved Frihavnen.

Hvad angaar selve Lovforslaget, finder man i § 1, Stykke 3, en Bestemmelse, som er ny, og som gaar ud paa, at Ministeren kan træffe Afgørelse vedrørende Indførselen af Korn og Foderstoffer, hvad Mængden angaar, efter Forhandling med Landbrugsraadet. Med det Kendskab, jeg har til de Forhold, opfatter jeg denne Bestemmelse saaledes, at Ministeren ikke vil foretage nogen Begrænsning af Indførselen uden Landbrugsraadets Tilslutning, og jeg gaar ud fra, at det ved Afgørelsen heraf bliver de produktionsmæssige og økonomiske For-

hold i Landbruget, der faar Hovedindflydelsen.

Hvad angaar de i § 3 nævnte Priser, ønsker vi i et Udvalg nærmere at forhandle om dem. Vi kan nemlig ikke erkende Rigtigheden af, at Priserne bliver som her angivet. Vi fra vor Side finder det uretfærdigt, at man sætter Rug, Havre og Blandsæd saa lavt i Forhold til de andre Kornsorter, særlig er det isjnefaldende for Rugens Vedkommende, og det er en Uretfærdighed mod Rugdyrkerne paa de magre Egne. Der er jo, kan man sige, en staaende Modsætning i Opfattelsen paa det Omraade mellem Ministeren paa den ene Side og os paa den anden Side. Det var det, der voldte de store Vanskeligheder ved Forhandlingerne i Landbokommissionen, men jeg synes, at som Forholdene ligger, burde man kunne faa det Spørgsmaal løst paa et for alle Parter retfærdigt Grundlag. Det, der her er foreslaet, nemlig at vestjyske Rugdyrkere skal aflevere Rug, ganske vist paa et frivilligt Grundlag, men har de noget at sælge, der kan bruges til Brødproduktion, saa skal de sælge det til en Pris, der ligger en Krone under Majsprisen, og saa skal de hen og købe til Erstatning Majs til en højere Pris end den, de faar for deres Korn, som foderværdimæssigt staar paa samme Højde som Majsen, det er ikke rigtigt. Men derom maa vi jo kunne forhandle os til Rette.

Yderligere mener jeg, at der er en Selvmodsigelse her i denne Opstilling af Priserne, naar man tager Hensyn til, hvad Ministeren peger paa saavel i Bemærkningerne som i sin Fremsættelsestale. Paa den ene Side tilstræber man af valutariske Grunde forøget Selvforsyning af Korn ogsaa til Brødforbrug, men paa den anden Side ansætter man Rugprisen saa lavt, at Dyrkerne ikke har Mulighed for at faa Produktionsomkostningerne dækket og endnu mindre Mulighed for at kunne ombytte Rugen med andre Kornsorter eller Majs paa et rimeligt Prisgrundlag.

Hvad angaar § 4, er der jo her foreslaet en ændret Ordning med Hensyn til Kornpuljen, saavel dens Størrelse som dens Fordeling. Jeg vil over for disse Ændringer tage Forbehold her ved første Behandling, indtil man i Udvalget faar set nærmere paa Beregningerne over, hvorledes disse Ændringer kommer til at virke i det praktiske Liv. Det, man tilstræber, er at faa den mest retfærdige Ordning frem, saaledes at den Kritik, der ogsaa har været fremme over for Fordelingen af Kornpuljen i det